

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord.

Forhandlingen genoptoges.

J. Andersen: Hvis det foreliggende Lovforslag ikke havde indeholdt Ordet „midlertidig“, vilde det efter mit Skøn have været et meget godt Lovforslag, og hvis det heller ikke havde haft nogen § 3, vilde jeg have fundet, at det var udmærket, men med Ordet „midlertidig“ og med § 3 kan jeg kun give det Karakteren tg. Da jeg imidlertid ikke tror, at vi her i Rigsdagen nogen Sinde vil vedtage noget, der fortjener Karakteren ug., skal jeg resignere med Hensyn til § 3 og være tilfreds med Loven, blot den kommer til at bestemme, at Ministeren bemyndiges til at lade Kanalen ved Hvide Sande lukke, altsaa uden Tilføjelse af Ordet „midlertidig“.

Da vi sidst forhandlede om denne Sag, endte det med, at der skulde gøres et Forsøg med Sikring af Kanalen ved Hvide Sande, og at det endte saaledes, skyldtes vel nok, at Mænd med Kendskab til Vandbygningsarbejder og med Kendskab til Forholdene ved Hvide Sande udtalte sig for, at et saadant Arbejde som Kanalens delvise Lukning udmærket godt kunde holde. Det Forsøg, der skulde gøres, skulde gøres paa Grundlag af disse Udtalelser. Det var altsaa ikke et Forsøg paa, om man kunde bygge derovre, saa det kunde holde, det ansaa man for givet, men det var et Forsøg paa, om man ved disse Indbygninger kunde skabe saadanne Forhold med Hensyn til Afvandingen af Arealerne omkring Fjorden, med Hensyn til Fiskeriforholdene og med Hensyn til Besejlingsforholdene, at der i det hele for Befolkningen derovre blev taalelige Vilkaar at leve og arbejde under. Desværre er det Forsøg, som man saaledes vilde anstille, ikke kommet til Udførelse. Forsøget er kommet til at gaa i en hel anden Retning, nemlig i Retning af, hvorvidt man kunde bygge derovre, saa det kunde holde, og dette Forsøg er saa som bekendt faldet saare uheldigt ud. Paa Grundlag af de saakaldte sagkyndiges Udtalelser om, at en Sikring sagtens kunde holde, har man bogstaveligt talt kastet en lille Million i Havet, og det

til Trods for, at Uvejret og Stormfloden, der foranledigede Skaden, hverken i Længde eller Styrke kunde maale sig med mange andre Uvejr, som vi tidligere har kendt.

Jeg minder om, at afdøde Niels Andersen, som ogsaa havde Kendskab til Vandbygningsforholdene og Forholdene ved Vestkysten, en Gang, da vi forhandlede Spørgsmaalet om Hvide Sande, sagde: „Leg ikke med Vesterhavet!“ Det forekommer mig, at det, der er sket derovre i den sidste Tid, gør disse Ord i høj Grad værdige til Paaagtning. Hvad er det nemlig, man nu foreslaar? Jeg ser ikke rettere, end at det er et nyt Forsøg paa at lege med Vesterhavet. Man vil lave noget midlertidigt, noget, som ikke skal være saa stærkt, som man maatte forlange, hvis det skulde være en permanent Lukning, og jeg spørger: Hvilken Sikkerhed har man for, at Vesterhavet ikke under Arbejdet med den midlertidige Lukning eller umiddelbart efter, at den er fuldendt, endevender det hele, som det har endevendt det, der blev bygget i Fjor? Jeg siger: Leg ikke med Vesterhavet! Lav ikke et smaat og svagt Anlæg derovre, det hævner sig, det vil gaa med det saaledes, at vi aldrig bliver færdige. Vandbygningsvæsenets mange Forslag til Ordning af Forholdene ved Hvide Sande synes mig at tyde paa, at man ogsaa indenfor Vandbygningsvæsenet er meget usikker med Hensyn til denne Sag, og efter hvad der er sket, kan det ikke undre nogen, at det er saaledes. I Aar faar vi neppe hverken fra Vandbygningsvæsenet eller fra andre saakaldte sagkyndige saa flotte Udtalelser om, at det, der bliver bygget derovre, sagtens kan holde, som vi fik i Fjor og i Forfjor. Sporene skræmmer.

Men under disse Forhold forekommer det mig, at Ministeren har været alt for modig ved Fremsættelsen af dette Lovforslag, og jeg vil nødig, at det skal gaa ham som dem, der udtalte sig saa sikkert, indtil Stormen den 18. og 19. November 1913 gjorde kort Proces med de store og sikre Ord. Derfor havde jeg hellere set, at den højtærede Minister i Stedet for nærværende Lovforslag havde fremsat et Forslag om en permanent Lukning for et Beløb af 1 Mill. Kr. eller mere. Jeg vilde være villig til at stemme for 1 Mill. Kr. til Forsøg paa at skabe en solid permanent Lukning. Jeg vil gaa videre endda. Jeg vil gaa med til at vedtage, hvad det maatte koste at lukke permanent, blot jeg havde Vished for, at det Forsøg, der gøres, er et Forsøg